

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m.

(Lovforslaget (nr. 105) findes i tillæg A. sp. 2239, fremsættelsen i tidenden sp. 1989).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kirkers bestyrelse m. m.

(Lovforslaget (nr. 106) findes i tillæg A. sp. 2241, fremsættelsen i tidenden sp. 1989).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Orla Møller: Ministeren har begrundet sin fremsættelse af de lovforslag, der nu skal behandles, med en henvisning til gennemførelsen af kildeskatteordningen 1. januar 1970, og så er den sag for så vidt klar for mit parti. Den kirkelige administration må naturligvis tilpasses det nye system, og jeg tror ikke, det kan gøres ret meget anderledes, end det er sket med disse lovforslag. Tilpasningen medfører imidlertid et par konsekvenser, som fortjener at få et par ord med på vejen.

For det første medfører ændringerne en ensartet ligningsprocent hvad kirkeskatten angår i én kommune, selv om der er flere sogne eller pastorater i en sådan kommune. Det finder jeg rimeligt, og det er vel for øvrigt også, hvad der for tiden er tilfældet i adskillige af de større kommuner. Men det medfører sikkert et problem for budgetudvalgene eller lignende organer i disse kommuner, og jeg vil gerne bede kirkeministeren om snarest at få dette spørgsmål overvejet og gennemdrøftet med henblik på at finde frem til en ordning. Jeg ved, at der i en betænkning fra kirkeministeriets administrationsudvalg er peget på forskellige løsninger til klaring af dette spørgsmål.

Den anden del, jeg kort vil sige lidt om, er spørgsmålet om valgmenighedsmedlemmernes placering i den nye situation. De bliver nu fritaget for at betale kirkeskat, og det finder jeg i sin orden, ligesom jeg finder det helt rimeligt, at valgmenighederne får lejlighed til med en repræsentant i menighedsrådene at være med til at drøfte de forhold, der angår valgmenighedernes særlige lokale problemer.

Endelig for det tredje en kort bemærkning om en af de skønhedspletter i den kirkelige lovgivning, som nu forsvinder. Det er de regler, der har ligget i loven af 1904, som gav fritagelse for betaling af kirkeskat for visse personer i Københavns- og Frederiksbergområdet, nemlig præster og kirkebetjente, personer, der var ansat på de kongelige palæer osv. Kirkeministeren skal have ros for, at han samtidig med de ændringer, der nu skulle ske, også fandt lejlighed til at vaske denne skønhedsplet af lovgivningen, for disse regler er jo komplet forhistoriske. Nu kan altså præster og kirkebetjente i København og på Frederiksberg og de andre personer få lov til at blive fuldgældige medlemmer af folkekirken og betale deres kirkeskat; det skal de være velkomne til.

Jeg skal i øvrigt slutte med at tilsige mit partis medarbejde ved gennemførelsen af de fire lovforslag.

Vestergaard Poulsen: Kildeskattens indførelse griber ind på mange områder, således også på det kirkelige. Det må være helt rimeligt, at man samtidig er opmærksom på de ændrede forhold, som de mange nye storkommuner medfører, så at man tager skyldigt hensyn hertil. Ud fra såvel retfærdighed som praktiske grunde må man derfor skabe lovhjælp for at overgå til ens beskatning af folkekirkens medlemmer i storkommunens forskellige sogne, så beregningen og opkrævningen af de kirkelige afgifter kan ske på rationel og moderne vis. Det vil sige, at alle medlemmer af folkekirken behandles ens.

Efter forslaget fritages dog medlemmer af valgmenigheder for den kirkelige ligning efter denne lov, men da disse personer selv afholder valgmenighedens tilsvarende udgifter, synes ændringen at være rimelig. Med hensyn til fritagelse for medlemmer af den tyske Skt. Petri menighed må det samme forhold vel være gældende. Medlemmer af døvemenighederne i hovedstaden, Århus og Fredericia har hidtil været fritaget for den kirkelige ligning, men efter forslaget ophører denne særordning. Da den ikke omfatter alle døve, men kun dem, som bor i de nævnte byer, og da statskassen udreder de nuværende og fremtidige udgifter af særlig